

Hverdags-altruisme

Det skete lige derude på Albækvej. Kenneth, der for kort tid siden var flyttet ind hos os, skulle op til grisene. Han kørte med vores gamle Fiat 600 traktor og en vogn spændt efter. Da han drejede til venstre, overså han den bil, der var ved at overhale. Bilen ramte traktorens forhjul. Styrestangen splintredes ved stødet. Energien fra sammenstødet forplantede sig til førerhuset, hvor Kenneth sad med foden ud for det sted, hvor styrestangen når sammen med ratstammen. Foden blev ramt, ja nærmest knust, da styrestangen ramte foden.

Kenneth opfattede situationen gennem braget, smerten og ved synet af bilen i grøften. På den knuste og blødende fod løb han over vejen og fik kontakt med den chokerede bilist, der heldigvis ikke var kommet til skade. Da jeg kom frem til ulykkesstedet og fik referat af Kenneth, sagde han: "Hun fejler vist ikke noget - ud over at være forskrækket. Jeg har ret ondt i benet!" Som antydet viste det sig, at der var god grund til at have ondt. Kenneth har i lang tid siden uheldet siddet i en kørestol, og han er først nu efter tre måneders immobilisering begyndt at kunne gå på sin knuste fod.

Hvorfor skriver jeg nu om et trafikuheld i "Meddelelser fra Møltrup 2018"? Skal det til at være en sensationsavis? Ja, det skal det!

I en hverdag, hvor en stor del af min tid går med økonomi, strategi, evalueringer, bevillinger og overholdelse af paragrafrelevans, sker der pludseligt noget sensationelt: Et menneske viser mig, hvad begrebet 'medmenneskelighed' betyder i praksis. Det er en moralsk væremåde kendetegnet ved, at den enkelte søger den andens vel uden tanke for egne interesser og behov.

Jeg kender et begreb, 'altruisme'. Det er en etisk teori, en sammenfatning af den kristne næstekærlighedstanke, et filosofisk princip om en almenmenneskelig pligt til at vise godgørelse. Det begreb kender Kenneth slet ikke. Kenneth *har* bare tanke for sine kammeraters og medmenneskers ve og vel. Det er ikke teori, men anvendt livsdeltagelse. Jeg ville ønske, at jeg kunne leve sådan!

"Med lov skal land bygges, men ville enhver nøjes med sit eget og lade andre nyde samme ret, da bebøvede man ikke nogen lov. Men ingen lov er jævngod at følge som sandheden, men hvor man er i tvivl om, hvad der er sandhed, der skal loven vise sandheden." Således skrev Valdemar Sejr, som i 1241 udgav Jyske Lov. Loven blev givet efter blodgildet i Roskilde og slaget på Grathe Hede i 1157. Danmark var nu blevet et samlet kongerige.

Riget har siden hængt sammen til gavn for det danske folk. I begyndelsen nok mest

til fordel for adelen og kongen, men efterhånden som århundreder gik, fik vi et meget solidarisk og sammenhængende samfund.

Hvis lovene skal kunne bygge landet og tjene folket, kræves der ud over paragraffer også ånd. Vi må have den ånd, som Kenneth viste, da han på knust fod løb over vejen i bekymring for den anden. Hvis ånden forsvinder fra den enkelte og fra forholdet imellem os, bliver love noget der forstyrrer min frie udfoldelse og berigelse. Så bliver love kolde pligter, som bare skal kunne overleve et tilsyn og evalueres positivt. Det er problematisk, når vi ikke respekterer vore love. Det vil jo være det modsatte af "land bygge". Men det er også et problem, hvis vi ikke formår at *beånde* hinanden og vort samvær. Så skal vi vænne os til, at der opstår forskellige love som sharia-love, bande-love, særlove, osv.

Hvis vi ikke formår at skabe en *kultur*, der priser sandheden og medmennesket, må vi indstille os på at leve i et samfund med små grupper af ligesindede, hvor hver gruppe mistænker de andre, begrænser de andre, udnytter de andre og kun kæmper for de love 'vores' gruppe respekterer. Hvis vi derimod kæmper for at *se* hinanden, kæmper for at *være solidariske* med hinanden, *omgås* hinanden, *håber* på hinanden, så vil vi fortsat have et reelt velfærdssamfund.

Lad aldrig den tyske teolog og præst Martin Niemöllers digt passe på os. Han sad i koncentrationslejr fra 1938-45 i Nazi-Tyskland under 2. Verdenskrig:

"Først kom de for at tage kommunisterne, men jeg protesterede ikke, jeg var jo ikke kommunist.

Da de kom for at arrestere fagforeningsmændene, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke fagforeningsmand.

Da de spærrede socialisterne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke socialist.

Da de spærrede jøderne inde, protesterede jeg ikke, jeg var jo ikke jøde.

Da de kom efter mig, var der ikke flere tilbage til at protestere. "

Martin Niemöller (1892-1984)

Lad det i stedet siges om os, at vi lærte af Kenneth fra Møltrup, da vi så ham løbe hen til sin næste på sin knuste fod!

Netop dette - at I er derude for os på Møltrup - fylder mig med taknemmelighed og glæde. Tak til alle jer, der tænker og arbejder med omkring Møltrup. Tak til alle jer, der gør samfundet rummeligt, så vi kan bevare vores velfærdssamfund med plads til alle i et positivt fællesskab.

Lad os arbejde i beåndede fædres spor, knytte venskaber med både dem der ligner os, og dem der ikke gør. Derved er vi med til at skabe en stor og spændende verden.

Tak til alle jer frivillige, beboere, personale, bestyrelsen, politikere og embedsmænd, som er med til at gøre visionen om et værdigt liv for alle til praktisk hverdag.

- Forstander Ebbe Larsen

Følg Møltrup på Facebook:

Møltrup Optagelseshjem (officielle opslag om aktiviteter på hjemmet og gården)

Herregårdens Madbutik Møltrup (opdateringer fra butik på Møltrup og Møltrups rullende Madbutik)

Café Møltrup (opdateringer fra vores café i Vildbjerg)

Møltrups Mad – Aulum (opdateringer fra vores café og slagterudsalg i Aulum)

Møltrups Netværk (beboernes side til etablering af netværk, interessefællesskaber, etc.)